

sultater; man maa da hellere straks bestemme sig til at slaas af paa nogle Punkter for at kunne komme saa meget desto videre paa andre. Skal der nu slaas af paa Undervisningen i noget af disse Sprog, maa det ganske sikkert snarest være det os fjernere liggende Fransk, hvor Afslaget maa finde Sted, og det turde derfor maasse være raadeligt at indskrænke Undervisningen heri til 2 ugentlige Timer i hver Klasse; man maa da selvfølgelig helt opgibe den franske Stil, hvad der da ogsaa allerede oftere er foreslaaet, og tillige maa man noget indskrænke Fordringerne ved den mundtlige Prøve. Derefter kan der blive i alt 7 Timer i hver Klasse til Tysk og Engelsk; jeg vilde finde det rigtigst, om man af disse anvendte de 4 til Tysk, da de fleste utvivlsomt vilde saa mest Brug herfor i det praktiske Liv, og jeg tror, at man, da der er blevet undervist i dette Sprog lige fra Forberedelsesklasserne af, med det angivne Timeantal i de øverste Klasser maatte kunne bringe det dertil, at Disciplene ikke blot fik læst en anseelig Del af den i kulturhistorisk Henseende betydeligste Literatur, men ogsaa vandt en respektabel Færdighed i at bruge Sproget i Skrift og Tale; fuldkommen Færdighed vil det vist aldrig paa nogen Maade være muligt at naa, om man end anvendte endnu flere Timer i Skolen dertil; den kan kun naas ved længere Ophold hos selve det fremmede Folk. Ved Eksamen maatte der da naturligvis ogsaa kræves tykt Stil. I Engelsk vilde man lige som i Fransk være nødt til at sætte sig som Maal, at Disciplene stiftede Bekendtskab med visse betydningsfulde Literaturværker og vandt saa megen Sprogkundskab, at de kunde læse ikke alt for svære Bøger. Men hvis nogen Skole skulde ønske det, kunde man ogsaa tillade den at vende Forholdet mellem Tysk og Engelsk om; og der maatte da vel tildeles Engelsk 5, Tysk 2 Timer. Med Hensyn til de øvrige Fag har jeg at bemærke, at det var ønskeligt, om der, saaledes som det matematisk-naturvidenskabelige Fag kræver, kunde skaffes Naturfagene en ugentlig Time til; men jeg ser ikke, hvorledes dette kan naas, medmindre man vil gaa ind paa at tage den ene Sangtime — Disciplene i V.—VI. Klasse kunne jo dog i Reglen ikke synge —. Ganske vist vilde man saa 31 Læsetimer; men jeg tror heller ikke, det er saa vigtigt, at man med den yderste Strengthed holder paa de 30 Timer, naar blot Gymnastikundervisningen kommer til sin Ret, og Reglen om de 36 Skoletimer ikke overskrives.

Studenterne af denne Linie ville uden videre have Afgang til Universitetsstudierne i det medicinske og det filosofiske Fakultet; til Studier ved polyteknisk Lærestanstalt vil der derimod kræves, at de maa underkaste sig en Afgangseksamen, og ville de studere Teologi, maa de tage en Tillægseksamen i Græsk. Men en Tillægseksamen i Latin bør ikke kræves af dem; med den Undervisning, de have faaet i dette Sprog gennem Skolens 6 Klasser, maa de have bundet det fuldt tilstrækkelige Grundlag for at kunne læse til Patriistikum og i øvrigt klare det Latin, der ellers kan forekomme ved det teologiske Studium. Ogsaa til det juridiske Studium bør efter min Mening disse Studenter uden videre have Afgang og ikke nødes til at tage nogen Tillægseksamen i Latin; det juridiske Latin, de ville saa Brug for, maa de uden særlig Vanskelighed kunne magte ved Hjælp af den latinske Sprogkundskab, Skolen har meddelt dem, og skulde det juridiske Latins specielle Teknik paa enkelte Punkter volde dem Bryderier, maa det blive Romerretslæreren's Sag at hjælpe dem ud derover.

Den Undervisningsplan, Forslaget opstiller for a-Linien, skal jeg ikke nægte, vælker store Betænklichkeiten hos mig. Denne Linie er jo aabenbart særlig beregnet paa saadanne Disciple, som ved Universitetet agte at studere Teologi eller klassisk Filologi; derfor har den faaet Græsk og tillige Latin i større Omfang end b-Linien. Græskundervisningen med dens 9 ugentlige Timer i to Aar vil, tror jeg sikkert, i alt væsentligt kunne føre Disciplene lige saa vidt i Rundskab til dette Fag, som de nu naa i Skolen; og for saa vidt er der intet at indvende imod Planen. Derimod kan jeg ikke andet end anse det for ganske overflødigt for de ovennævnte særlige Universitetsstudiers Skyld at tillægge Latin en et større Timeantal her, end den har i b-Linien; de to Linier bør paa dette Punkt ganske følges ad, hvad der ogsaa vil være det bekvemteste for Skolerne. Og jeg mener, at det er absolut nødvendigt at tage de 2 ugentlige Timer fra Latin for at saa fjernet den ene af de væsentlige Mangler, som denne Linie i Forslaget har, i det mindste efter mit Skøn. Thi ganske vist er Fransk, som jeg ovenfor sagde, det af de fremmede nyere Sprog, som der snarest maa slaas af paa; men det har dog en saa stor Betydning som Kultursprog, og Evne til med nogenlunde Færdighed at kunne læse det er ogsaa for disse studerende saa nødvendig, at det efter min bestemte Overbevisning ikke paa nogen Maade gaar an saaledes at fjerne det helt fra Undervisningen, som Forslaget gør det; det maa have 2 ugentlige Timer i begge Klasser, ligesom jeg har tænkt mig, at